

ההיסוסים כל כך תקפו אותו, עד שמרוב הספיקות שאכלו בלבו היתן לי או לא יתן לי, התרתח ראובן במאד, ואמר אם כזה לב רע יש לו לשמעון, הרי אני מוחל לו את כל הטובות שלו, אינני צריך כלל את המלח של שמעון, יחזיק שמעון במלחו עד זקנה ושיבה, ובכעסו הזה יצא מיד לביתו של שמעון ודפק לו על דלתו, ושמעון בא לקראתו ופותח לו את דלתו, ועוד בטרם הספיק שמעון להוציא מלה אחת מפיו, לשאול לראובן במה אוכל לעזור לך ידידי היקר, מיד התנפל ראובן על שמעון בפנים זעומים וזעופות ובקול צעקה, אני מוחל לך שמעון את כל הטובות שלך, אל תעשה עמדי חסד, ואל תתן לי מלח, אני אסתדר בלעדיך רע לב שכמותך, ושמעון עומד ומחריש לדעת, מה זה ועל מה זה, הצעקות האלה, ומחילת הטובות הזאת שמשפך עליו ראובן בחרי אף שכזה.

ומי מאתנו לא נתרצו שפתיו בחיוך כאשר קרא את הסיפור הזה, אבל אין אנו רוצים לדעת, כי ככה נוהגים אנחנו, ויש ונפגעים אנחנו במאד מאשלויות של דמיונות פורחים שלא היו ולא נבראו...

הרה"ג ר' יודיה בנצדורפר שליט"א
 "שנות ביכורים – מדות" (ת"א תשס"א) ח"ב, ע' תתכ"ג

✿ חסרון אחד הרבה מעלות ✿

הגאב"ד כ"ק הגה"צ מוה"ר ישראל משה דושינסקיא זצ"ל (אז סגן ראב"ד ירושלים), ביקר בתקופה ההיא (חודש ניסן תשד"מ) בעיר ניו יארק, וביקר אצל כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק (מהר"ש מבאבוב) זצ"ל בביתו נאווה קודש. רבינו זצ"ל החזיר לו ביקור נימוסין, וזה תוכן הביקור:

הדירה שהתאכסן בה גאב"ד ירושלים היתה למעלה בקומה, והוצרכו לעלות מדריגות רבות לדירה. כאשר נכנס רבינו זצ"ל לדירתו סיפר הגאב"ד, כי הגה"צ מוה"ר זעליג ראובן בענגיס זצ"ל גאב"ד ירושלים, דר בדירה נאה, אך היו צריכים לעלות מדרגות הרבה לדירתו, לכן היה רגיל לומר בצחות לשונו, "מיין דירה האט איין חסרון, אז ער האט א סאך מעלות". [=הדירה שלי יש לו חסרון אחד שיש לו הרבה מעלות].

"שלומה של מלכות", תמוז תשס"ג, ע' 71

✿ שולחן אחד ✿

בענין היחסים בין מתנגדים לחסידים סיפר לי פעם הרב [הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן מפוניבז'] זצ"ל את סיפור המעשה דלהלן: אחד מגדולי העשירים בעיר קייב, יהודי תלמיד חכם, היו לו בנים ובנות נשואים שהשתדכו עם משפחות מיוחסות ביותר, וכולם היו סמוכים על שולחנו. האיש התגורר בארמון בו הותקנו שני חדרי אוכל נפרדים לבשר

וחלב. משום כך נוצר המצב שחלק מן הבנים והחתנים כמעט ולא נפגשו. אלה אכלו את ארוחתם בחדר ה"בשרי" אלה בחדר ה"חלבי" איש כבחירתו. לימים ירד איש זה מנכסיו. הארוחות שהוגשו במעונו שוב לא היו כמו בעבר. לא אכלו בשר ולא חמאה וחלב, כי אם אוכל יבש מינימלי, פת במלח ומים במשורה. אמנם מרוב הרגל המשיכו אלה שסעדו לבם בעבר במאכלי חלב לאכול בחדר ה"חלבי" והאחרים ב"בשרי". יום אחד נכנס בעל הבית ואמר להם: "ילדי, הלא אין יותר בשר ולא חלב, בואו אם כן נסעד כולנו על שולחן אחד!" הנמשל: אין היום חסידים כמו פעם ולא מתנגדים, הבה אפוא ונתקרב כולנו אחדדי, נתאחד סביב שולחן אחד!

הרה"ח ר' יהושע הלר שליט"א
 "אבוא בגבורות" (ב"ב תשס"ט) ע' רנ"ו

❁ שלא יצא שכרו בהפסדו ❁

אמרות שנונות, מתובלות במליצות נאות ובברק־הרעיון, אשר אמר רבנו (הרה"ק רבי שלום מקאמינקא זי"ע) בהזדמנויות שונות, לעורר ולחזק או ליסר ולהוכיח וכדומה, אשר זכינו ללקט מפי סופרים וספרים...

אמר: אף אם רוצים להחמיר ע"ע, צריך לזכור ולהישמר שמחומרא זו לא יבוא לידי קולא בדבר אחר, ויצא שכרו בהפסדו, ורק אם בטח לבו בזה אזי נוכל לנהוג בחומרא יתירה. משלחי לזה - אמר רבנו - אפשר לראות יום יום באותם הנוהגים לכסות את התפילין של ראש עם טליתם, וישנם כאלו המחמירים מאד לכסות את כל פניהם ויותר, והאנשים האלו אינם שמים על לב כי כל מה שסוחבים את הטלית יותר מלפניהם נתקצר ונחסר הטלית כנגד זה יותר ויותר מאחוריהם, וא"כ איפוא מה הרויחו בזה, הלא מה שהרויחו במקום זה הפסידו במקום אחר...

[עפ"י כת"י הגה"צ מזמיגרוד זצ"ל - כ"ק מרן מהרב"צ זצ"ל הי"ד מבאבוב היה דרכו להשתמש הרבה במשל ונמשל זה בהטיפו מנועים שיחותיו על לב הבחורים והאברכים].

הרה"ג ר' נחום מאיר גערמאן שליט"א
 "אוהב שלום" (ברוקלין תשנ"ד) ח"ב, ע' קנ"ד

❁ במה יש להתגאות ❁

שמעתי מפי הגאון ר' ברוך שמעון שניאורסון זצ"ל ראש ישיבת טשעבין בעיה"ק ירושלים תובב"א, סיפור מאא"ז הסב"ק הרה"ק ר' נפתלי צבי מראפשיץ זי"ע בעל זרע קודש, שפעם נגנב ממשמשו התיק של טלית ותפילין, וזה היה הרכוש הבלעדי שהיה לו,